

kan vi da i givet fald stille spørgsmål om under udvalgsarbejdet.

Men et principielt rigtigt signal, som vi meget gerne vil støtte.

**Kim Behnke (FRI):**

Det er et godt forslag, Venstre og De Konservative har valgt at fremsætte, og det støtter vi fra Frihed 2000 fuldt ud.

Vi havde selv for et par samlinger siden et forslag, som handlede om, at når folk fik støtte fra f.eks. Carnegies Fond, hvis de har udvist heltemod, så synes vi også, det er absurd, at skatteministeren, som måske i anden sammenhæng udviser heltemod, skal ind og have en del af den ydelse, der bliver givet.

I det her tilfælde synes jeg, at man fra Socialdemokratiet og De Radikale, som tilsyneladende afviser forslaget, glemmer, at hvis de opgaver, der bliver løst af disse fonde, dem, der har socialt og sygdomsbekæmpende arbejde som formål, ikke blev løst af disse fonde, ja, så var det jo altså en opgave, som det offentlige skattebetalt måtte løse. Så jeg synes, vi som samfund skal være dybt taknemlige over, at disse fonde går ind og løser de opgaver for mennesker, der socialt eller sygdomsmæssigt er kommet i bekneb, og så skal vi ikke gøre det til et skattemæssigt objekt. Der er såmænd rigeligt andet, der bliver beskattet i det her samfund.

Så vi støtter fuldt ud beslutningsforslaget.

**Formanden:**

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Flemming Hansen.

**Flemming Hansen (KF):**

Jeg takker på forslagsstillernes vegne for den modtagelse, forslaget har fået.

Jeg synes i virkeligheden, der har været meget gode argumenter for det, og jeg synes, at det, hr. Kim Behnke sagde til sidst, var meget væsentligt: at hvis ikke disse fonde løste opgaven, så skulle det offentlige gøre det, og så ville det uden for enhver tvivl blive langt, langt, langt dyrere.

Derfor må man undre sig over, at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet ikke kan indse fornuften i det her. Hvor meget er 10.000 kr., når man skal til behandling i et system? Det er langt mindre end én dags behandling, og så siger man altså nej, hvis der skulle gå to dage. Så skal folk beskattes af en hjælp fra sådan nogle institutioner.

Det er utroligt, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre kan finde på at sige nej. Jeg kunne forstå det, hvis man havde sat beløbet ubegrænset. Det var sådan set vores første tanke. Men det er korrekt, at så er det svært at styre, så er det finanslovmæssigt svært at styre, og så kan det måske også misbruges. Men 25.000 kr. er vel, hvad det koster at blive behandlet to dage i et offentligt behandlesystem.

Og det er helt ufatteligt – ja, altså Det Radikale Venstre støtter selvfølgelig regeringen – men at Socialdemokratiet kan sige nej til det her. Det overskrider fuldstændig vores vildeste fantasi, at de har den indstilling.

**Skatteministeren (Ole Stavad):**

Jeg vil anbefale Folketingets Skatteudvalg, at man med i sin behandling får den lange liste på de mange sider over, hvad der er godkendt. Vi har her en meget enkel, en meget ubureaukratisk ordning, hvor vi ikke bruger en masse kræfter på store, grundige godkendelsesprocedurer.

Til gengæld har vi nogle lofter over de beløb her, som gør, at der er styr på tingene. Vi har lige reguleret – det gjorde vi som sagt i december – reguleret en hel del ud over det, som den daværende VK-regering i 1987 mente var den rigtige beløbsgrænse.

Da det her blev indført, var det ikke en socialdemokratisk ledet regering eller en regering med radikal deltagelse, der sad. Da var det en regering med en skatteminister fra de to forslagspartier. Jeg mener i øvrigt, at det var hr. Isi Foighel, der var skatteminister, men om den nåede at blive vedtaget, inden hr. Anders Fogh Rasmussen rykkede ind i Skatteministeriet, er jeg i tvivl om.

Men den regulering, som regeringen foreslog og fik vedtaget med et bredt flertal her i Folketinget i december måned, er altså en regulering, der betyder, at vi i 1987-kroner, vil jeg sige til hr. Flemming Hansen, ligger væsentligt over det, som den daværende borgerlige regering mente var den rigtige beløbsgrænse. For hvis vi skulle have reguleret de 5.000 kr., som den daværende regering fik vedtaget, skulle den have været omkring 7.000 kr. Men da vi jo aldrig har ønsket at være smålige, satte vi den til det store runde tal 10.000 kr.

Så er der derudover det, som fru Mariann Fischer Boel nævner som sin begrundelse: Jamen flere kan jo give til den samme person. Skal det forstås sådan, at det, der ligger i forslaget fra V